

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

I. FÖRSAMLINGSORDNING	2
1. Församlingens självförståelse	2
2. Församlingens liv	2
2.1 är gemenskap	2.4 formar en levande gudstjänst
2.2 är vittnesbörd	2.5 formar ett gott förvaltarskap
2.3 är tjänande	2.6 formar Kristus-präglade dygder
3. Församlingens uppdrag	5
3.1 Att vara mission	3.3 Att föregripa Guds framtid
3.2 Att arbeta diakonalt	3.4 Att verka för Kristi kyrkas synliga enhet
4. Församlingens kraftkällor	6
4.1 Guds ord	4.4 Den helige Andes kraft och gåvor
4.2 Dopet	4.5 Bikten - försoningens kraft
4.3 Nattvarden	
5. Församlingstillhörighet	8
5.1 Vägen till medlemskap	5.3 Medlemskapsärenden
5.2 Medlemskap kan upphöra	5.4 Medlemsomsorg
6. Församlingens organisation	10
6.1 Org.modell - Förening	6.3 Ledarskap
6.2 Organisationsstruktur	6.4 Församlingsanställda
7. Ändring i församlingsordningen	11
Noter	12
II. STADGAR	13

Vi vill...

- ... vara ett uttryck för Guds kärlek - nära och långt borta.
- ... lyfta upp Jesus i tillbedjan, undervisning och samtal.
- ... tro att förändring är möjlig.

1. Församlingens självförståelse

Aneby Baptistförsamling är en kristen församling som har sina historiska rötter i baptismen, svensk väckelserörelse och svensk folkrörelse. Viktiga bidrag till vår utveckling har även kommit från den karismatiska väckelsen och från den evangelikal rörelsen. Dessa rörelser har på nytt aktualiserat betoningen av Skriftens auktoritet, Kristi försoning, omvändelse, lärjungaskap, Andens gemenskap, utrustning och gåvor samt evangelisation och mission.

Den grundläggande identiteten som kristen församling har vi gemensamt med den världsvida kyrkan genom bekännelse till Jesus Kristus som Herre och Frälsare. Eftersom den kristna enheten enligt Bibeln tillhör församlingens kännemärken, är vi angelägna om att gestalta och bevara den och därigenom motverka alla tendenser till splittring, som visat sig vålla stor smärta och mycket lidande. Till sin natur är församlingen en gemenskap samlad kring Jesus Kristus som Herre och Frälsare (Matt 18:20). Vår gemenskap består »i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och i bönerna» (Apg 2:42) och i evangelisation (Apg 2:47). Församlingen utgörs av alla som bejakat Guds kallelse till tro, dop och lärjungaskap och därmed hör Kristus till (Gal 3:26-29).

Församlingen är Jesus Kristus synliggjord och förkroppsligad i världen. En av de mest betydelsefulla bilderna för detta är »Kristi kropp» (Rom 12, 1 Kor 12, Ef 1:22-23). I sin existens är församlingen ett synligt tecken på Guds rike och i sin funktion i världen ett redskap för detta rike. Församlingen har alltså en dubbel sändning, nämligen att *vara* och att *göra*. Den helige Ande utgör stödet för både existens och funktion.

Jesu Kristi församling finns i världen och är till för världen. Till församlingens väsen hör att den ständigt är på väg ut ur eller från sig själv, till hela den värld Gud skapat och i vilken det formats samhällen av varierande karaktär under olika tider och i skiftande kulturer. Församlingen är ur teologisk synpunkt i första hand en organism, men den är också både ur sociologisk och teologisk synvinkel en organisation. Både som organism och organisation har församlingen att forma sina strukturer och funktioner. Utifrån denna dubbla identitet har församlingen att söka sin gestalt i tidens och rummets värld. Församlingens yttre strukturer är inte låsta till bestämda historiska och sociologiska mönster utan måste ständigt provas och förändras.

2. Församlingens liv

Församlingens existens i världen har många olika livsformer, men alla är de vittnesbörd om Guds liv och välgärningar. Sedan fornkyrkans tid har detta liv beskrivits med hjälp av tre bibliska begrepp: gemenskap (*koinonia*), vittnesbörd (*martyria*) och tjänande (*diakonia*). Församlingens liv kommer också till uttryck i gudstjänsten och i gemensamma praktiker kring exempelvis ekonomi och moral. De konkreta uttrycken för allt detta varierar och betonas olika över tid och rum, eftersom det är ett andligt liv som pulserar och har skiftande yttre förutsättningar.

2.1 Församlingens liv är gemenskap

Ett kristet liv innebär ett liv i överlåtelse till Kristus och till hans församling. Vägleda av Guds ord bär församlingens medlemmar varandras bördor, har ett förlåtande sinnelag, ber för varandra och söker tillsammans mognad. Med församlingsgemenskap avses såväl faktisk delaktighet i samma frälsning genom dop och nattvard som byggande av nära relationer mellan människor i församlingen. Denna gemenskap fördjupas och vidgas genom ett aktivt deltagande i sammankomster och en ömsesidig omsorg om varandra.²

För att möjliggöra olika aspekter av gemenskap är församlingens liv organiserat både utifrån den stora och lilla gruppen, både i offentlig verksamhet och i vardagsgemenskap i husgrupper (eller motsvarande). Församlingens liv som gemenskap behöver ledare som ser helheten, kan bygga relationer och leda en grupp.

Församlingens gemenskap praktiserar full jämlikhet mellan män och kvinnor. Det betyder bland annat att kvinnor har på lika villkor tillträde till alla former av ledartjänster i församlingen och att kvinnors erfarenheter tas medvetet tillvara i församlingens liv och uppdrag. Detta är inte bara en lämplighetsfråga i samhället utan tillhör enligt apostolisk undervisning frälsningens fullhet (Gal 3:26-29).

2.2 Församlingens liv är vittnesbörd

Församlingen har ansvar för att föra evangeliet till jordens alla delar (Apg 1:1-8) och bära vittnesbörd i vardagslivet (1 Petr 2:11, 3:13). Olika former av vittnesbörd är en fundamental del av församlingens totala liv. En församling som inte förkunnar evangeliet lever i ett förnekande av sin Herre. Drivkraften till vittnesbördet är inte socialt medlidande eller en kulturell upplysningsiver. Den avgörande anledningen ligger i påskens erfarenheter: Jesus lever och han sänder sina lärjungar att vittna om sin seger (Joh 20:20-21). Därför tillhör mission och evangelisation församlingens innersta väsen och den får inte ses som en extra ansträngning vid sidan om det ordinarie livet.

Kyrkans historia innehåller berättelser om många vittnen som för beaktelsens skull fått ge sina egna liv. Dessa martyrer inspirerar församlingen till ett troget vittnesbörd i dag (Hebr 12:1-4).

2.3 Församlingens liv är tjänande

Fullheten i kristet liv består i ödmjukt tjänande för andra. Församlingen lever i världen för att tjäna, inte för att uppnå prestige eller välstånd. Därför ligger det avgörande kriteriet vid utvärdering av församlingen inte i tillväxt eller gott rykte utan i tjänsten.

Tjänstens nåd är av Kristus given till varje troende (Ef 4:7) och inte bara till en inre cirkel i församlingen. Ingen medlem är utan en tjänst och alla har också en nådegåva att utföra den. Varje kristen skall därför ge sitt bidrag till det gemensamma bästa (1 Petr 4:10). Anden fördelar gåvorna i sin frihet (1 Kor 12:4), men vår del i detta är att upptäcka gåvan och utöva vår tjänst till ära för den Uppståndne (Ef 4:8) och till församlingens uppbyggelse (Ef 4:12).

Församlingens tjänst är inte enbart inåtvänd utan innefattar också ett ansvar för kärlekens gärningar i världen. I Kristi efterföljelse måste församlingen älska sin nästa (Luk 12:25-37) och ta ansvar för den skapelse hon fått att förvalta. Även aposteln Jakob betonar den praktiska kristendomen genom sin definition av »religion» (Jak 1:27) och kritiserar skarpt de rikas självupptagenhet (Jak 2:1-11). Församlingens sociala omsorg innefattar också profetisk kritik av all orättvisa (Jes 1:17). Trohet mot Kristus bör i ett överflödssamhälle innebära en radikal prövning av livsstilen och ett otvetydigt avståndstagande från materialistiska livsvärden. Genom evangeliets kraft tror församlingen att den rike befrias från sin girighet och själviskhet, medan den fattige befrias från sin utstötthet och hopplöshet.

Evangelisation och social omsorg är åtskilda, men jämbördiga. De är inte identiska, men däremot oskiljaktiga.

2.4 Församlingens liv formar en levande gudstjänst

Gudstjänst är ett möte mellan Gud och människor, där var och en är delaktig i ett andligt skeende. Återkommande moment i gudstjänsten är bibelläsning, förkunnelse, nattvard, bekännelse, bön, lovsång/tillbedjan och insamling av ekonomiskt stöd. I gudstjänsten möter församlingen Guds tilltal, hör hans kallelse, lär känna hans vilja och får svara ja på hans kallelse. Den helige Ande verkar i gudstjänsten både genom frihet och ordning.

Särskilda gudstjänsthandlingar är:

2.4.1 Vigselgudstjänst

Äktenskapet är instiftat av Gud. Ett kristet äktenskap tillhör både skapelseordningen och Guds frälsningsordning (Ef 5:21-33). Äktenskapet konstitueras i detta sammanhang genom kärlek, vigselgudstjänst samt samlevnad. Äktenskapet är därför inte enbart en enskild angelägenhet utan ingår i församlingens gemensamma liv. Församlingen värnar om äktenskapet och stöder denna levnadsform. Aneby Baptistförsamling har dock ingen formell, statlig vigselrätt sedan 1 jan 2012.

2.4.2 Barnvälsignelse

Föräldrar bereds möjlighet att bära fram sina barn i församlingens gemenskap för att ta emot Guds välsignelse och tacka för Guds gåvor (Mark 10:13-16). I barnvälsignelsen uttrycker församlingen sin övertygelse att barnen tillhör församlingen och att församlingen tillhör barnen. Den syftar till att barnen skall växa upp i församlingens gemenskap och finna vägen till en personlig tro, bekräfta denna sin tro och låta döpa sig. Akten är ett uttryck för församlingens omsorg om barnen och familjerna.

2.4.3 Begravningsgudstjänst

I begravningsgudstjänsten uttrycker församlingen sin tro på att liv och död vilar i Guds händer (Joh 11:25, Luk 20:38). Den är ett tillfälle att beakta skapelsens begränsning och dödens allvar, uttrycka sin sorg och saknad samt säga farväl. Begravningsgudstjänsten är också en förkunnelse om församlingens tro på uppståndelsen.

Vid begravningsgudstjänst står församlingens pastor till förfogande som officiant.

2.5 Församlingens liv formar ett gott förvaltarskap

Bibeln säger och kristen tro bekänner att allt ytterst tillhör Gud (Kol 1:16-17). Detta innebär att allt vi har är Guds gåvor som skall förvaltas inför honom. I församlingen får vi hjälp att söka Guds vilja i förvaltandet av vår tid, våra relationer och resurser.

Offrande till församlingen är ett uttryck för förvaltarskap. Allt givande är frivilligt. Bibelns gammaltestamentliga modell med tiondegivandet är en god princip (Mal 3:10), men nya testamentets undervisning sätter inte gränsen där för givandet (2 Kor 9:6-8). Ett gott förvaltarskap är i Bibeln ett uttryck för och en bekännelse av att allt tillhör Herren.

2.6 Församlingens liv formar Kristus-präglade dygder

Livet i församlingen får alltid moraliska konsekvenser. När Kristus är Herre i en människas liv påverkas tankar och handlingar av honom, hans sinnelag och kärlek. Då utmanas den kristne att ständigt överge oförsonlighet, avund, bitterhet, högmod, girighet och de handlingar som är uttryck för detta, exempelvis förtal, intriger, misstänksamhet, strider och ett egoistiskt levnadssätt. I stället odlar de kristna med Andens hjälp, kärlek, tålmod, vänlighet, godhet och trofasthet. Detta tar sig uttryck i förståelse, generositet, öppenhet, uthållighet, ärlighet, uppriktighet och vänskap (Gal. 5:16-25). Församlingens liv bygger på den personliga Kristus-efterföljelsen. Varje medlem är kallad att

vara en lärjunge till Jesus och gå i hans fotspår i världen (Matt 16:24).

3. Församlingens uppdrag

Församlingens funktion i världen är att vara ett redskap för Gud och hans frälsningsverk. Detta uppdrag omfattar en rad verksamheter som utgör delar av en helhet.

3.1 Att vara mission

Församlingens uppdrag är att göra Jesus Kristus känd och mottagen som Herre och Frälsare (Matt 28:18-20). I Den helige Andes kraft bär församlingen därför på olika sätt vittnesbörd om Faderns frälsningsverk genom sin Son. Församlingen vill hjälpa människor att omvända sig och genom dopet bli en del av Guds folks gemenskap, som bekänner och tillber den treenige Guden. Överallt där denna sanna tillbedjan inte finns existerar utmaningen till evangelisation och mission. Missionsfält finns alltså både mycket nära och på annat håll.

Kristen mission ingår i Faderns sändning (*missio Dei*) av sin Son, och Sonens sändning av Anden, som utrustar lärjungarna att gå med hela evangeliet till hela världen (Apg 1:8). Modellen för en dynamisk mission finns därför i Jesu liv och verksamhet (Joh 17:18, 20:21, Fil 2:5-11). Därför är församlingen kallad att såväl vara mission som att missionera. Församlingen är inte enbart ett mål i sig själv. Den är ett uttryck för och ett redskap för Guds rike. Till dess väsen hör att vara sänd och att sända ut. All mission skall därför vara förankrad i församlingen och innebära att församlingar planteras och byggs. All mission syftar till att förverkliga Guds vilja på jorden.

Utifrån den gudomliga sändningsprocessen i världen innebär mission i praktiken att gå över gränser – geografiska, kulturella, sociala och religiösa – för att i nya sammanhang ge vidare det apostoliska vittnesbördet om Jesus Kristus bland dem som inte tror (Rom 10:13ff). Vittnesbörd och diakoni är olika aspekter av missionsuppdraget som hör samman och kompletterar varandra. Mission betyder också ett ömsesidigt utbyte mellan församlingar och kyrkosamfund i andra länder. På olika sätt utgör mission ett brobyggande mellan församlingen och världen. En missionerande församling blir ett tecken på enhet och försoning i en splittrad värld.

Församlingen vill motivera och skapa förutsättningar för ett personligt missionsengagemang bland sina medlemmar. Det kan exempelvis gälla förbön, ekonomiskt och praktiskt stöd samt missionärstjänst nationellt eller internationellt.

3.2 Att arbeta diakonalt

Med respekt för varje enskild människa – oavsett ras, position, sexuell läggning, religion eller politisk åsikt – är det församlingens och den kristnes ansvar att genom barmhärtighet och solidaritet möta människan och hennes utsatthet. Denna diakonala grundhållning har sin främsta förebild i Jesus Kristus. Han både undervisar om och visar medmänsklig omsorg (Matt 25:31-46, Joh. 13:12-15).

Utifrån lokala behov och församlingens förutsättningar uttrycks också diakonin genom en planerad och strukturerad verksamhet. Det kan vara arbete bland missbrukare, psykiskt sjuka och deras anhöriga, integrationsarbete bland invandrare, flyktingar och funktionshindrade, sorge- och anhöriggrupper, arbete tillsammans med arbetslösa, besöksgrupper inom kriminalvård, äldreomsorg med mera. Ofta är det både önskvärt och nödvändigt att församlingar och samhälle tillsammans utför det diakonala arbetet, exempelvis RIA, Kyrka på stan och Sjukhuskyrkan.

Det diakonala arbetet kännetecknas framförallt av barmhärtighetens och solidaritetens gärningar

men diakonin är till sin karaktär också själavårdande och pedagogisk. Diakoni är inte enbart omsorg uttryckt i möten människor emellan. Diakonin har också en profetisk funktion. Ett enträget arbete för mänskliga rättigheter, fred och försoning, jämställdhet, demokrati och hushållning av jordens resurser.

3.3 Att föregripa Guds framtid

Församlingen är inte likställd med Guds rike. Med Kristus har Guds rike redan kommit, även om dess fullkomning sker vid hans återkomst. Guds makt upprättas dock redan nu i dem som förts in i Sonens rike (Kol 1:13). Församlingen kan då bli ett vittnesbörd om och ett redskap för Guds rike, när de kristna i lydnad följer Guds vilja. Denna tanke på församlingen som en föraning av Guds rike anger alltså hennes tjänst i världen. Allt liv i församlingen ska föras in under Guds vilja.

Församlingen är alltså den form som Guds rike tagit just nu men som sådan är den en ofullkomlig manifestation av Guds framtid. Vissheten om att Gudsrikets fullhet kommer, gör att vi också kan härda ut med bristerna.

Församlingens längtan efter Jesu återkomst präglar hennes närvaro i världen. Hon bär hopp om nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor (2 Petr 3:11-13) och hon bär Anden som en försäkran om frälsningens fullbord (Ef 1:24). Detta levande hopp kommer till uttryck på olika sätt, till exempel i undervisning och förkunnelse, i tecken och under, i kamp för rätt och rättvisa, i solidaritet med små och svaga, i trohet mot Gudsrikets etik och i en glädjefylld väntan på Kristus.

3.4 Att verka för Kristi kyrkas synliga enhet

Församlingens enhet är grundad i den evige Gudens enhet (Ef 4:1-6) och i Kristi kors (Ef 2:11-17). Eftersom Gud är en, ska också hans folk vara enat (Joh 17:21-12). Man kan inte multiplicera Guds församling mer än man kan multiplicera Gud själv. Enheten är också förankrad i Jesu frälsningsverk. De synder som skiljer människor är försonade. Splittring mellan kristna är därför en skymf mot Jesu gärning på korset. Att inte vilja umgås med andra kristna är att leva mot evangeliets sanning (Gal 2:14).

Kristen enhet är inte likformighet. Det finns istället en mångfald i enheten, genom skillnader i tjänster (1 Kor 12:4-6), men också i åsikter av mindre betydelse (Rom 14). Även trons formuleringar och formerna för gudstjänstlivet kan skifta. Enheten har bara sin gräns där väsentliga delar av biblisk och historisk kristen tro står på spel (Gal 1:6-12). Enheten kan inte skapas av människor, men det är vårt ansvar att bevara och gestalta den grundläggande enhet som Anden givit. Det skall enligt den apostoliska uppmaningen ske med ivrig ansträngning (Ef 4:3). Enhetssträvanden är ständigt aktuellt både i församlingen och mellan församlingar.

Aneby Baptistförsamling samverkar med Evangeliska Frikyrkan och dess regionala organ Kristen Samverkan Småland-Blekinge. Församlingen känner och vill också uttrycka sin samhörighet med den övriga kristenheten. Detta sker genom att församlingen samarbetar och låter sig representeras i olika lokala och regionala ekumeniska organ, för att tillsammans med andra arbeta för församlingens synliga enhet och förverkliga det gemensamma uppdraget.

4. Församlingens kraftkällor

För att fullgöra sin kallelse brukar församlingen de nådemedel och andliga resurser som står till hennes förfogande.

4.1 Guds ord

Gud har tagit initiativet att uppenbara sig för människan (Hebr 1:1f). Församlingens kännedom om den personlige Guden kommer genom Bibeln. Kristus, det inkarnerade Ordet, är känd hos oss genom det skrivna Ordet (Joh 1:1-3, 14). Bibelns auktoritet uppstår ur det faktum att den förmedlar Guds uppenbarelse i Kristus. Kristus själv har bekräftat Bibelns auktoritet. Tro på Bibeln är därför ett tecken på lydnad mot Kristus. Den kristna församlingen närmar sig Bibeln i trons Ande. Frälsningens liv är alltid beroende av ett svar på evangeliet.

Guds auktoritativa uppenbarelse i Bibeln är inspirerad av den helige Ande (2 Tim 3:16-17). Mänskliga författares ord är samtidigt Guds Ord. Bibeln är Guds skapelse utan fel i allt som den påstår och enda ofelbara rättesnöre för tro och liv. Den är yttersta norm, överordnad traditionen, förnuftet och erfarenheten, i alla frågor som gäller tro och liv. Bibeln är därför församlingens grund.

Bibeln leder rätt i sin undervisning (Ps 119:105). Tolkad i sitt historiska sammanhang, i enlighet med sitt syfte och under Andens upplysning är Bibeln trovärdig i allt som den lär. Ingen mänsklig tolkning av Bibeln kan däremot gälla som ofelbar. Förståelse av Bibeln skapas främst genom församlingens lydnad av Guds Ord. Kunskap om församlingens sammanhang är då avgörande för en rätt kommunikation av Guds Ord till samtiden. Uppenbarelsen måste bli förstådd.

4.2 Dopot

Dopot är en gåva, en del av evangeliet och en av de heliga handlingar som församlingen förvaltar på Herrens befallning och som människan får ta emot i tro (Matt 28:19-20). Därför intar det en central plats i såväl förkunnelse som praxis.

Dopot hör samman med Kristi frälsningsgärning, hans liv, död och uppståndelse (Rom 6:3-11). Det är en försäkran om att vi genom tron på Jesus är delaktiga i försoningens nåd och uppståndelsens kraft till ett nytt liv. Dopot är människans svar på Guds kallelse till omvändelse och ett nytt liv (Apg 2:38). I dopet förenas människan med Jesus Kristus i hans död och uppståndelse. I dopet bekänner människan Jesus som Herre och där möter Herren människan med sin förlåtelse och nåd (1 Petr 3:21-22). Dopot uttrycker därför en djup gemenskap med Kristus (Gal 3:26-29). Församlingen praktiserar dop genom nedsänkning efter personlig bekännelse om tro på Jesus Kristus.³

4.3 Nattvarden

Nattvarden aktualiserar Jesu Kristi försoningsoffer för vår skull. Den uttrycker vår delaktighet i Jesus Kristus och försäkrar att vi genom tron på honom har syndernas förlåtelse, gemenskap och hopp (1 Kor 10:16-17). Vi kommer till Herrens bord för att det andliga livet skall förnyas och den kristna gemenskapen fördjupas och det kristna hoppet proklamerats (Apg 2:46).

Till nattvarden inbjuds alla som tillhör Jesus Kristus och vill leva i gemenskap med honom. Den som medvetet lever i ohederlighet, otukt eller oförsonlighet utesluter sig själv från måltiden (1 Kor 11:27-28). Omvändelse och syndabekännelse öppnar alltid vägen till förnyad delaktighet i nattvardens mysterium.

4.4 Den helige Andes verk och gåvor

Utan den helige Ande är Gud avlägsen, stannar Kristus i det förflutna, blir evangeliet tomma ord, är församlingen bara en organisation, mission propaganda, gudstjänst en gruppterapi och kristet liv en

slavmoral. Men i Andens vind har kosmos uppstått (1 Mos 1:2) och genom sin Ande förnyar Gud ständigt skapelsen och är nära oss (Ps 104:30). Genom samma heliga Ande är den uppståndne Kristus hos oss i dag (Joh 14:16-20), är evangeliet en kraft till frälsning (Rom 1:16), återspeglar församlingen gemenskapen inom Gud själv (Joh 17:21-23), är mission ett hoppfullt tecken i världen (Apg 2:6), är gudstjänst både åminnelse och föregripande (1 Kor 11:26) och kristet lärjungaskap ett liv i ljuvlig frihet (2 Kor 3:17).

Anden upplyser oss om kunskapen om Gud, främst genom att ge vittnesbördet om Kristus till världen (Joh 15:26). Andens verk är helt beroende av Kristi upphöjelse, varigenom Anden kan ge oss resultatet av Kristi död och uppståndelse (Apg 2:33). Den helige Ande får därför aldrig skiljas från Kristus. Därmed är Anden verksam i hela tilläggnelsen av frälsningen (1 Kor 12:3, 13) och i helgelsen (Gal 5:22-26). Alla kristna har på detta sätt fått Andens gåva genom att tillhöra Kristus. Det finns också en utrustning genom Anden bestående av olika gåvor. Sammanhanget för dessa gåvor är församlingen, som är Andens område.

Andens tjänst i gudomen är att ständigt ge människan en erfarenhet av nåd. En karismatisk erfarenhet är således en erfarenhet av den helige Ande. Det är ett medvetet möte med den kärlekens Gud som är här och nu (Rom 5:5). Personliga erfarenheter av Anden ger bland annat ny glädje, ny kraft i tjänsten, frimodighet i bön och tillbedjan, styrka i frestelser och öppenhet för manifestationer av Guds helande och befriande nåd. I vår andliga tradition finns en utmaning till full överlåtelse åt Herren, som är Anden.

Församlingens liv som *Andens tempel* är möjligt, därför att de kristna som utgör detta tempel är omslutna och uppfyllda av Anden som helgar dem (1 Petr 2:5, 1 Kor 3:16f). Församlingens kallelse att vara *Guds folk* i världen förverkligas genom att Anden leder sitt folk och utrustar och sänder de troende till olika uppdrag (1 Petr 2:10f, Apg 1:5-8). Församlingens synliga strukturering som *Kristi kropp* sker i och genom Anden. Herren ger olika sorters gåvor åt alla kristna till enhet i mångfald och till uppbyggelse av församlingen, så att den växer både internt och externt (1 Kor 12, Rom 12:4-8). Därför strävar vi efter att mångfalden i uttryck av Andens gärningar ska finnas i gudstjänst, vittnesbörd och diakoni.

4.5 Bikten – försoningens kraft

Bikt är att inför en själavårdare/pastor i avskildhet bekänna synd som man har begått och att genom honom/henne få tillsägelse om Guds förlåtelse. Vilken förtroendevärd kristen som helst kan ta emot bekännelsen och ge avlösning, men det är viktigt att veta, att en person som inte är avskild till församlingstjänst inte nödvändigtvis har tystnadsplikt.

Biblisk grund för denna praktik finns bland annat i Jesu ord till lärjungarna: Om ni förlåter någon hans synder, så är de förlåtna (Joh 20:22-23) och i den apostoliska uppmaningen att bekänna synderna för varandra (Jak 5:15-16). Bikten har två moment: bekännelse och avlösning. Bekännelsen kan vara resultatet av ett akut behov eller av en längre samtalskontakt. En sann bikt utmärks av att den som vill bikta sig har drivits till det av sitt eget inre. När en ärlig och frivillig bekännelse föreligger kan en förbehållslös och ovillkorlig avlösning ges. Denna har sin grund i och sin kraft från Guds ord (Luk 5:20, 1 Joh 1:9). Att bikta sig regelbundet är att mer medvetet gå in i gemenskapen med Gud och människor.

5. Församlingstillhörighet

Medlemskapet i församlingen har sin grund i en personlig tro på Jesus Kristus som Herre och Frälsare samt dop i Faderns, Sonens och Den helige Andes namn. Medlemskapets mening är ett liv i

Kristi efterföljd och en överlåtelse till församlingens gemenskap och uppdrag i världen.

5.1 Vägen till medlemskap

Att bli kristen är ett skeende som innefattar både andliga erfarenheter och lärande. För att gestalta denna process finns det i församlingen ett katekumenat (Gal 6:6). Den vanligaste formen för detta är barn- och ungdomsgrupper, upptäckargrupper (exempelvis Alpha), kristendomsskola («konfirmation») och särskilda dopgrupper. Genom detta uttrycks en tillhörighet till församlingen, som syftar fram till bekännelse, dop och medlemskap. Katekumenatet är början på ett livslångt lärande.

Medlemskap i församlingen kan förvärfvas:

- genom dop på bekännelse av tro
- genom flyttningsbetyg från annan församling, vilket även kan innebära att församlingen mottager som medlem den som bekänner sig tro på Jesus Kristus som Herre och Frälsare men är döpt i annan kristen tradition. I det senare fallet sker det efter beslut i församlingsledningen.

5.2 Medlemskap kan upphöra

- genom flyttningsbetyg till annan församling
- genom begäran om utträde ur församlingen
- genom uteslutning då medlem befunnits sakna de förutsättningar för medlemskap som ovan anges.

5.3 Medlemskapsärenden

Församlingsledarna har huvudansvaret för ärenden kring medlemskap. Den som önskar bli medlem i församlingen anmäler detta till pastor eller annan församlingsledare, som genom samtal klargör församlingens gemenskapens innebörd och presenterar församlingsordningen. Församlingen beslutar om nya medlemmar och dessa hälsas välkomna i församlingsmöte/gudstjänst.

5.4 Medlemsomsorg

Församlingsledarna har ett särskilt ansvar för omsorgen om dem som är medlemmar i församlingen. Men denna omsorg förutsätter alla medlemmars ömsesidiga tjänst och ansvar för varandra (Ef 4:16, Hebr 12:15). Församlingsledarna skall aktivt hålla kontakt med medlemmarna, särskilt dem som av en eller annan anledning inte deltar i gudstjänst- och vardagsgemenskap i församlingen.

Medlemskap i församlingen fördjupas genom att man ger och tar emot praktisk hjälp att växa och mogna som människa och kristen. Det är särskilt viktigt att uppmärksamma och möta de mänskliga behov som uppstår vid kriser, ohälsa och förändringar av olika slag.

Omsorg om varandra innefattar också etisk och moralisk vägledning. Genom att medlemmarna håller igång ett levande samtal om vad som är rätt och fel, byggs ett moraliskt medvetande upp i församlingen.

När någon medlem med vett och vilja lever i synd eller förkunnar falsk lära har församlingen ett ansvar att ge personlig vägledning som syftar till omvändelse och upprättelse. Ordningen som anges i Matt 18:15-18 är ett grundmönster för hur processen kan gå till för att »vinna» tillbaka den som lever orätt eller förkunnar andra frälsningsvägar.

Grundprincipen för alla former av omsorg om medlemmarna i församlingen är sanning och kärlek i förening.

6. Församlingens organisation

6.1 Organisationsmodell: förening

Aneby Baptistförsamling har som organisationsform valt en modifierad form av föreningsmodellen inom svensk tradition.⁴ Det innebär att församlingen som juridisk person är en ideell förening i samhället och att den gängse föreningsstrukturen har kompletterats med tjänster och organ som svarar mot församlingens identitet som Kristi kropp. Genom tydliga stadgar, regelbundna församlingsmöten, styrelse, föreståndare och församlingsledare i en ledningsgrupp eftersträvas allas fulla delaktighet i beslut och ansvar. Vi vill tillämpa föreningsmodellen på ett gemenskapsorienterande, personligt och kollegialt sätt.⁵

6.2 Organisationsstruktur

Denna församlingsordning är kompletterad med antagna församlingsstadgar som i detalj reglerar församlingens yttre former och organisation.⁶ Strukturen i dessa stadgar framgår av följande organisationsmönster:

6.3 Ledarskap

Jesus Kristus är församlingens ende Herre. Varje form av mänsklig ledning och beslutsfattande skall ytterst vara ett uttryck för Kristi herravälde och bedömas utifrån detta. Därför är tjänandet och kärleken de grundläggande principerna för allt ledarskap i församlingen. Det är i kärleken, tjänandet, det personliga föredömet och trohet mot Guds ord som varje ledarskap i församlingen hämtar sin auktoritet.

Sammansättningen av ledarskapet av församlingen ska i möjligaste mån avspegla församlingens sammansättning, liv och uppgifter. De yttre ramarna för församlingens ledarskap är reglerat i föreningens stadgar. I denna församlings-ordning beskriver vi ledarskapets kategorier, inriktning och mål.⁷

• Församlingsmötet

Församlingsmötet är församlingens samtalsforum och högsta beslutande organ. Det uttrycker allas möjlighet till inflytande och medansvar i ordnade former (1 Kor 14, Apg 15). Församlingen söker vägar att fördjupa denna delaktighet, så att församlingsmötet är något mer än gängse föreningsdemokrati. Det är att praktisera ett öppet samtal där målet är – med Bibelns ord – att »komma överens». Vår övertygelse är att Guds Ande är närvarande »i, med och under» ett församlingsmöte och på så sätt leder församlingen.

• Föreståndare/församlingsledargrupp

Pastor/er och andra församlingsledare som församlingsmötet utser är församlingens andliga ledare och främsta företrädare. För sitt uppdrag är de avskilda genom handpåläggning och bön. Deras ledarskap fokuserar tillsynsfunktionen över församlingens helhet i gudstjänst, gemenskap och omvärld på olika sätt. Detta pastorala ledarskap är Kristi tjänare i församling och samhälle med

uppgift att samla och bygga upp Kristi kropp genom att förkunna Ordet, förvalta sakramenten, utöva själavård och leda församlingens liv i gudstjänst och mission (Apg 20:28, 1 Petr 5:2-3). I samband med avskiljningen avger församlingsledarna löfte om tystnadsplikt för det som anförtros under bikt och i enskild själavård.

- *Styrelse⁸ och arbetsgrupper/råd*

Styrelse och församlingsledare skall tillsammans med församlingsföreståndare planera och leda församlingens arbete. Styrelsens funktionärer är också församlingens. Av församlingens stadgar framgår styrelsens sammansättning och uppgifter. Ärenden som gäller frågor om kallelse av pastor, eller fråga av större ekonomiskt vikt eller på annat sätt avgörande för församlingen skall gemensamt beredas av styrelse och gruppen församlingsledare. För olika arbetsgrenar inom församlingen kan det finnas särskilda råd som ansvarar för verksamheten. Genomförande av projekt och arrangemang kan också delegeras till arbetsgrupper av olika slag.

- *Ledare för den lilla gruppen*

Ledare för husgrupper och bönegrupper inom församlingen väljs av församlingen. Föreståndare och övriga församlingsledare har ett särskilt ansvar att samla och stödja ledare för den lilla gruppen.

6. 4 Församlingsanställda

Anställningsfrågor bereds av styrelse och församlingsledare gemensamt och beslut fattas av församlingen i församlingsmöte. Vid anställning av pastoralt ledarskap bör samråd ske med *Evangeliska Frikyrkans* rådgivande grupp. Anställnings- och personalfrågor regleras av gällande riktlinjer och regler i Praktikan.

Anställd personal har närvaro- och yttranderätt i de organ som är relaterade till tjänsten.

7. Ändring i församlingsordningen

Förslag om ändring i församlingsordningen skall lämnas till församlingsledarna minst två månader före årsmötet. Församlingsledarna skall med ett gemensamt utlåtande överlämna förslaget till församlingen.

För ändring i församlingsordningen fordras att minst två tredjedelar av de röstande vid två på varandra följande församlingsmöten, varav ett årsmöte, röstar för ändringen. Mellan dessa möten skall minst en månad ha förflutit.

Vart sjunde år bör församlingsledarna se över och utvärdera församlingsordningen och till församlingen överlämna förslag på förändringar.

Församlingsordningen antagen av församlingen den 3 mars 2003.

Utvärdering och eventuell revidering bör ske med viss regelbundenhet.

Församlingsordningen uppdaterad och varsamt justerad under 2012, då vigselrätten sades upp inom EFK.

Noter

1 En församlingsordning visar församlingens inre och yttre strukturer utifrån dess identitet och uppdrag. Genom detta dokument berättar församlingen för sig själv och för andra varför det skall finnas något som kallas församling och vad det innebär. Kyrkohistorien är full av exempel på hur församlingar och kyrkosamfund tid efter annan försökt förklara vad man funnit viktigt genom att skriva en »församlings-ordning». I vår pluralistiska tid är det särskilt viktigt, även om många svenska baptistförsamlingar inte haft för vana att göra det. Det enda som funnits har varit stadgar för församlingen som juridisk person i samhället. I övrigt har man hänvisat till Bibeln. En församlingsordning uttrycker kortfattat hur församlingen förstår Bibelns budskap och vill tillämpa den i sitt gemensamma liv. Därför är det viktigt att förslaget blir föremål för samtal, studium och bearbetning i hela församlingen.

Genom den nya kyrkolagen kan också församlingsordningen få juridisk status för de församlingar som väljer kyrkomodellen istället för den numera vanligaste föreningsmodellen. En församlingsordning har också karaktären av vilja och målsättning. Därför utgör den en utgångspunkt för återkommande utvärdering och utvecklingssamtal i församlingen.

2 Medlem som på grund av sjukdom eller andra svårigheter inte kan delta i församlingens gudstjänster och gemenskapsgrupper skall få besök och erbjudas nattvard.

3 Dopformen bör anpassas vid funktionshinder, sjukdom eller om annat skäl föreligger. Då kan sittande ställning i dopkällan eller begjutning vara lämpligare dopsätt. Dopets kraft ligger inte i mängden vatten eller sättet, utan i dess förbindelse med Jesus Kristus (1 Petr 3:21-22).

4 Som kategori har föreningen (*societas, associationen*) vuxit fram i historien genom församlingens inflytande i samhället. Det går att spåra praktiker och ideal inom den radikala reformationen från 1500-talet som sedan fick sin allmänna form i föreningen. Den har också sina förutsättningar i den så kallade naturrätten från 1700-talet. När den nyevangeliska väckelsen på 1800-talet organiserade sig valde man föreningsmodellen. Det gjorde också andra folkrörelser i Sverige. Väckelsens folk såg detta som en biblisk modell för församlingen. Modellen uttrycker bland annat övertygelsen om frivillig anslutning och allas fulla delaktighet i beslut och ansvar. Föreningen kom att bryta prästvåldet och myndighetskaraktär på församlingen och skapade möjligheter för människorna att tillsammans nå längre än vad man kan göra på egen hand. Föreningen innebär ett sätt att hantera makt och resurser, som sätter gemenskapen och dess mål före individen, samtidigt som den myndigförklarar varje individ i gemenskapen.

5 Föreningsmodellen har som strukturerande faktorer stadgar, församlingsmöte och styrelse. I stadgarna framgår det övergripande syftet med organisationen och detaljerna i tillämpningen av föreningsmodellen. Föreningsmodellen kan kompletteras. Vanligtvis har församlingen också en föreståndare och ett pastoralt kollegium som strukturerande faktorer.

6 Processerna kring idéarbete, förslag, beslut och genomförande bygger i föreningsmodellen på ett dynamiskt samspel mellan församlingsmötet, styrelsen och dem som församlingsmötet gett särskilda uppdrag.

Församlingsmötet är församlingens viktigaste samtalsforum och högsta beslutande organ där varje medlem har en röst. Det uttrycker allas möjlighet till inflytande och medansvar i demokratiska former som har djup förankring i samhälle och i kyrka. Som samtalsforum är församlingsmötet i första hand en ideologisk mötesplats, där Ordet studeras och samtal förs för att finna Guds vilja. I församlingsmötet bearbetas kontinuerligt församlingens identitet, uppdrag och organisation. Församlingsmötet sammankallas av styrelsen eller då minst 1/10 av församlingens medlemmar begär det. Ärligen är ett församlingsmöte årsmöte. Vid årsmöte föredras verksamhetsberättelse, årsredovisning och revisorernas berättelse. Beslut fattas om ansvarsfrihet för styrelsen, val görs till församlingens olika organ, uppgifter och tjänster. I regel har valen förberetts av en valberedning som församlingsmötet utsett i förväg. När församlingen utser styrelse, ordförande, föreståndare, ledare för olika grupper samt människor till andra uppdrag efter de behov som finns, är det också uttryck för allas delaktighet. På årsmötets dagordning står också beslut om budget och verksamhetsplan för kommande period. När kallelse av pastor eller annan anställd, eller fråga av större ekonomiskt vikt skall behandlas och beslutas i församlingsmöte, skall särskild kallelse utgå där ärendets art anges.

Styrelsen har att planera, leda och ansvara för församlingens arbete i enlighet med församlingsordningen och församlingsmötets beslut. Denna uppgift genomförs i regel tillsammans med församlingsföreståndare. Styrelsen utser inom sig sekreterare, kassör samt de övriga funktionärer som kan behövas. Styrelsens funktionärer är också församlingens. I styrelsens uppgifter ingår att ansvara för församlingens ekonomiska förvaltning, ha arbetsgivaransvar för församlingens anställda och förbereda ärenden och frågor till församlingsmöte.

Arbetsgrupper och råd inom församlingens arbetsgrenar arbetar under ansvar med de uppgifter de blivit betrodda av församlingen. Det innebär att dessa grupper kan själva fatta beslut och utveckla sitt arbete inom de ramar som fastställts. Styrelsen har till uppgift att aktivt följa råden och arbetsgrupperna.

Genom att processerna i församlingsmöte, styrelse och råd dokumenteras i protokoll – som justeras av respektive grupp – finns en insyn i allt som pågår i församlingen.

7 Föreningsmodellen ger ett differentierat ledarskap som både bygger på korporativa storheter och personligt engagemang. Församlingsmöte, styrelse, ordförande och ledare för olika grupper utgör tillsammans församlingens ledarskap. Föreningsmodellen fokuserar dock särskilt styrelsens och ordförandens roll genom den delegation som med nödvändighet beslutas om i församlingsmötet.

Det är vanligt i svensk frikyrklig tradition att föreningsmodellens ledarskapsstruktur är kompletterad med en församlingsföreståndare och en grupp församlingstjänare/församlingsledare. Församlingsföreståndaren är tillsammans med församlingsledarna församlingens andliga ledare och främsta företrädare. Församlingsföreståndaren arbetar

tillsammans med styrelsen, men har tillsammans med församlingsledarna ett särskilt ansvar för den andliga vården. Dit hör gudstjänstlivet, församlingsboken, medlemsfrågor, förbön för församlingen och andra människor, tillsyn över och omsorg om hela församlingens liv. När församlingsföreståndaren är en anställd pastor finns i regel också en vice föreståndare i församlingen.

De ledare som av församlingen utses att tjäna och svara för församlingen som helhet i gudstjänst, församlingsgemenskap och omvärld på olika sätt, avskiljs för dessa uppdrag genom handpåläggning och bön efter apostoliskt mönster.

Församlingsledare motsvaras av det som tidigare allmänt kallades äldste.

8 Styrelse och församlingsledargrupp kan utgöra ett gemensamt kollegium.

STADGAR FÖR ANEBY BAPTISTFÖRSAMLING

§ 1 Namn

Församlingens namn är Aneby Baptistförsamling.

§ 2 Relationer

Församlingen arbetar i samverkan med Evangeliska Frikyrkan.

§ 3 Uppgift

Församlingens uppgift är att genom vittnesbörd, gemenskap och tjänst göra evangeliet om Jesus Kristus känt, trott och efterföljt i världen.

§ 4 Medlemskap

Medlemskap regleras av församlingsordningen. Över församlingens medlemmar skall föras fortlöpande förteckning.

§ 5 Andelsrätt/skyldighet

Medlem äger icke på grund av sitt medlemskap i församlingen någon rätt till dess fasta eller lösa egendom. För församlingens förbindelser svarar endast dess tillgångar.

§ 6 Organisation

Bestämmanderätt i frågor som rör församlingen, dess verksamhet och egendom, utövas av församlingen själv. Församlingens beslutande organ är årsmötet och församlingsmötet. Dess beredande och verkställande organ är styrelsen.

§ 7 Årsmöte

Årsmötet hålls inom tre månader efter räkenskapsårets slut på den dag som beslutas vid församlingsmöte.

Årsmötet kungörs minst tre veckor i förväg.

I årsmötet behandlas följande ärenden:

- a) Val av ordförande, vice ordförande och sekreterare för årsmötet.
- b) Val av två protokolljusterare tillika rösträknare.
- c) Fråga om årsmötets stadgeenliga utlysande
- d) Styrelsens redogörelse för det gångna årets verksamhet och förvaltning.
- e) Revisorernas berättelse
- f) Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
- g) Fastställande av budget för kommande verksamhetsår.
- h) Fastställande av antal styrelsemedlemmar.
- i) Val av styrelsemedlemmar inklusive församlingens ordförande, vice ordförande, sekreterare samt församlingens kassör.
- j) Val av två revisorer och två revisorsuppleanter.
- k) Val av råd till olika verksamhetsgrenar inom församlingen samt val av ledare och övriga funktionärer.
- l) Val av valberedning och sammankallande för denna.
- m) Till årsmötet inkomna ärenden.

§ 8 Församlingsmöte

Församlingsmöte hålles minst 4 gånger per år, på tid som styrelsen bestämmer eller då minst en tiondel av församlingens medlemmar eller revisorer så begär. Församlingsmötet kungörs i församlingsutskick eller i

offentlig söndagsgudstjänst minst 6 dagar i förväg.

I följande fall skall församlingsmötet kungöras minst 13 dagar i förväg och ärendets art anges i kungörelsen.

- a) Fråga om kallelse eller uppsägning av pastor eller annan församlingsanställd.
- b) Fråga om försäljning eller förvärv av fast egendom eller tomträtt.
- c) Större ekonomiskt åtagande.
- d) Andra angelägenheter av särskild vikt, t.ex. ändring av stadgar eller församlingsordning

Vid församlingsmöten förs protokoll.

§ 9 Beslutsbestämmelser

Vid årsmöte eller församlingsmöte har varje medlem en röst. Rösträtt kan endast utövas av närvarande medlemmar. Rösträtten kan inte överlåtas.

All röstning sker med acklamation om inte annat valsätt påyrkas.

Som församlingens beslut gäller, där inte något annat är särskilt stadgat, den mening som de flesta röster förenar sig om. Vid lika röstetal gäller den mening som mötets ordf. biträder. Val avgörs dock genom lottning om röstetalet är lika.

§10 Styrelse

Församlingens verksamhet leds av en styrelse. Antalet ledamöter bestäms av årsmötet. Styrelsen skall:

- a) tillsammans med församlingsledningen planera och leda församlingens arbete
- b) förbereda ärenden som skall föreläggas församlingen
- c) verkställa församlingens beslut
- d) juridiskt företråda församlingen, förvalta och vårda dess egendom, vaka över att äganderätten är lagligen tryggad, handha församlingens ekonomiska angelägenheter, föra räkenskaper samt årligen till församlingen överlämna verksamhets- och förvaltningsberättelse.

Räkenskaperna skall senast fyra veckor före årsmötet tillsammans med förvaltningsberättelsen överlämnas för revision till församlingens revisorer.

Styrelsen sammanträder minst fyra gånger per år på kallelse av ordföranden samt då församlingsföreståndare eller minst en tredjedel av styrelsens ledamöter begär det. Styrelsen är beslutsmässig när minst hälften av dess ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordförande, är närvarande.

Som styrelsens beslut gäller den mening som de flesta förenar sig om eller, vid lika röstetal, den mening ordföranden biträder.

Vid styrelsens sammanträden förs protokoll. Om någon av de närvarande vid den slutliga handläggningen av ett ärende har en annan åsikt har han/hon rätt att få den antecknad.

§11 Församlingens firma

Församlingens firma tecknas av den eller dem som församlingen utser.

§12 Ekonomiskt ansvar

Styrelsen får inte utan församlingens medgivande i varje särskilt fall förvärva eller försälja fast egendom eller tomträtt eller på annat sätt ikläda församlingen ekonomiskt ansvar av större omfattning.

§13 Församlingens talan

Församlingens talan i angelägenheter som kommer under domstolsprövning eller annan myndighets behandling förs av den som styrelsen därtill förordnar.

§14 Samgående med annan församling

Skulle samgående med annan församling ske går alla tillgångar över till den nya gemensamma församlingen.

För beslut om samgående fordras att minst två tredjedelar av de röstande vid två på varandra följande församlingsmöten, varav ett årsmöte, röstar för beslutet. Mellan mötena skall en tid av minst en månad förflyta.

§15 Upplösning av församlingen

Upplöses församlingen skall dess egendom med full äganderätt övergå till Evangeliska Frikyrkan (alt. eller annat ändamål som församlingen beslutar). För beslut om upplösning fordras att minst två tredjedelar av de röstande vid två på varandra följande församlingsmöten, varav ett årsmöte, röstar för beslutet. Mellan mötena skall en tid av minst en månad förflyta.

§16 Stadgeändring

Förslag om ändring av dessa stadgar skall lämnas till styrelsen minst två månader före årsmötet. Styrelsen skall

med eget utlåtande överlämna förslaget till församlingen. För ändring av stadgarna fordras att minst två tredjedelar av de röstande vi två på varandra följande församlingsmöten, varav ett årsmöte, röstar för ändring. Mellan mötena skall en tid av minst en månad förflyta

Stadgarna antagna tillsammans med ny församlingsordning vid Aneby Baptistförsamlings årsmöte den 3 mars 2003.